

Forfatter: Sibbern, F. C.

Titel: Udrag fra Efterladte Breve af Gabrielis

Citation: Sibbern, F. C.: "Efterladte Breve af Gabrielis", i Sibbern, F. C.: *Efterladte Breve af Gabrielis*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, [Valby], Borgen, [1998], s. 129. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sibbern01val-shoot-idm139907530467776.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Efterladte Breve af Gabrielis

Gabrielis har anlæg for dette fantasteri. Den 6/10 fortæller han om en tur i omegnen af skolen. Han vandrer ned til åen, hvor der i krattet har stået en stor, knudret eg, hvorunder han i sin skoletid ofte lå uden for verden og fantaserede, så alting blev skummelt og ængstende omkring ham. Træet går igen i den danske fantastroman over alle, Egede Schacks *Phantasterne* (1857). Som også dér er træet her fældet, siden han var her sidst. Det er jo et tydeligt tegn på, at han må videre fra de gamle sjælelige uvaner. I skildringen af fortidens fantasteri, men med gyldighed også senere, er det, at Sibbern bruger sit hjemmelavede ord »Indeglæde« om den fattige og uvirkelige glæde, fantasien tilbyder. Ordet betyder altså ikke »en indre glæde« i positiv forstand, men en dæmonisk, tærende sjælelig lyst. I første omgang forsoner Gabrielis sig med, at træet er fældet, sørgmodig tager han afsked med det, egeløvet også betyder: ydre, borgerlig ære.